

UVOD

Aktivna vremenska razgraničenja (AVR) obuhvataju sve izdatke koji će tek u nekom budućem obračunskom periodu postati rashod (tranzitorna pozicija aktive), kao i sve prihode proteklog obračunskog perioda, koji će tek u nekoj budućnosti postati primanje (anticipativna pozicija pasive). Aktiviranjem izdataka koji nisu rashodi odnosnih obračunskih perioda računski se neutrališu (sa gledišta računa uspeha) unapred plaćeni rashodi. Anticipiranjem budućih primanja kompletiraju se prihodi odnosnog obračunskog perioda.

Pojava tranzitornih pozicija svoje korene vuče iz dinamičke teorije bilansa, koja počiva na zahtevima da se izvrši pravilno razdvajanje računa dveju poslovnih godina i da se svakoj od njih dodeli onaj deo rashoda i prihoda koji im zaista i pripadaju. Sa aspekta računovodstva, tranzitornim pozicijama ne smatraju se realni elementi aktive, nego samo nominalni elementi rashoda i prihoda koji se odnose na buduće poslovne periode. Otuda, valjda, i potiče mišljenje pravnika po kome je tranzitorna pozicija aktive jedno pravo ili potraživanje, a tranzitorna pozicija pasive jedna obaveza tekuće godine prema budućim sukcesivnim poslovnim periodima.

Jedna bitna karakteristika vremenskih razgraničenja je da ona odražavaju implicitne poslovne promene, za razliku od eksplicitnih poslovnih promena, koje aktiviraju skoro sva svakodnevna rutinska knjiženja. Vremenska razgraničenja su, u stvari, specijalne kategorije poslovnih promena koje se mogu klasifikovati u četiri osnovne grupe:

Tranzitorna aktiva (unapred isplaćeni rashodi).

Tranzitorna pasiva (unapred naplaćeni prihodi).

Anticipativna pasiva (neisplaćeni rashodi), i

Anticipativna aktiva (nenaplaćeni prihodi).

Prve dve grupe vremenskih razgraničenja, u stvari, predstavljaju dve strane jedne iste medalje; ako jedna strana ima unapred isplaćene rashode, onda druga strana ima odloženi prihod. Isto to važi i za druge dve kategorije vremenskih razgraničenja – neisplaćeni rashodi i nenaplaćeni prihodi. Naime, činjenica da neki od rashoda nisu isplaćeni ne odlažu iskazivanje prihoda koji pripadaju tekućem obračunskom periodu. Bez tehnika vremenskih razgraničenja tako nešto ne bi uopšte bilo moguće. Preciznije, vremenska razgraničenja omogućavaju da se bez teškoća realizuje jedno od bitnih načela procenjivanja bilansnih pozicija: načelo uzročnosti prihoda i rashoda. Po tom načelu, prilikom bilansiranja uzimaju se u obzir svi prihodi i rashodi koji se odnose na tekući obračunski period, bez obzira na datum naplate prihoda ili vreme nastanka plaćanja – po osnovu rashoda.

Prema tome, ključna uloga vremenskih razgraničenja je da na sebe prihvate nastale, fakturisane ili isplaćene iznose na ime troškova od kojih se efekti očekuju u nizu budućih meseci unutar sledećeg dvanaestomesečnog perioda.

Na računima aktivnih vremenskih razgraničenja obuhvataju se: unapred plaćeni troškovi - za period do jedne godine od dana obračunskog perioda; potraživanja za nefakturisani prihod - za koji su troškovi nastali u tekućem obračunskom periodu; akontirani porez na dodatu vrednost; obračunati rashodi po osnovu efekata ugovorene zaštite od rizika; odložena poreska sredstva i ostala aktivna vremenska razgraničenja. -

Računi pasivnih vremenskih razgraničenja imaju dve osnovne funkcije:

da se u rashode perioda uključe svi stvarno nastali rashodi perioda za koje nije primljena isprava ili za koje nije dospela obaveza plaćanja;

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com